

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

STRANDBILD VID VISBY. — AMATÖRFOTO. M. ANDERSSON, GÖTEBORG.

16:DE ÅRG.

DEN 1 AUGUSTI 1915.

N:o 44.

†oto. Vikner, Vänersborg

Klökke Bengt Silfversparre.

Nils Englund.

Af Sveriges läkare är det få, som utför en mera uppslitande på samma gång som välsignelsebringande verksamhet som provinsialläkarna. På deras lott har fallit de längsta och besvärligaste sjukresorna liksom flertalet af de hopplösa fall, i hvilka läkarehjälp försent påkallats. Men å andra sidan ha inga läkare i samma utsträckning som de träd i beröring med den svenska allmogen, fått veta hvad den brister i hälsovårdshänseende och haft tillfälle att bland den verka för spridande af den hygieniska upplysning, som, en gång vunnit, på landsbygden med dess tillfällen till ett friskt och sundt lefnads-sätt en gång skall göra sjukdom till undantagsföreteelse.

Bland Sveriges provinsialläkare innehar den man, hvars bild i dag upptager H. S. D:s första sida, ett af de mest aktade namnen.

Nils Jakob Hugo Englund är född på Saxared i Gällstads församling af Älfsborgs län den 26 aug. 1856 och ingår sålunda inom kort i sitt sextionde år. Föräldrarna voro landtbrukaren Nils Englund och hans maka Maria Christina Stomberg. Vid 15 års ålder kom han i tillfälle att genomgå en kurs för utbildande af småskollärare och tjänstgjorde ett par år framåt som sådan. Först 1875 inträdde han som lärjunge vid Göteborgs latinläroverk, vid hvilket han fem år senare 23-årig aflade mogenhets-examen. Han begaf sig nu till universitetet i Upsala, aflade efter endast två terminer medikofilen, blef 1885 medicine kandidat och 1888 licentiat, hvarefter han legitimerades som läkare.

Efter åtskillig klinik- och annan sjukhustjänstgöring kom Englund redan följande år som stads-läkare till Ulricehamn, en befattning, som han innehade till år 1893. Han var därunder äfven läkare vid stadens järnväg, dess sjukstuga och sanatorium. Betydelsefullare än den läkareerfarenhet han härvid vann var måhända den utrikes studieresa han som Hvassersk resestipendiat 1889—90 blef i tillfälle företaga. Han genomgick därunder åtskilliga kurser uti öronens, näsans och svalgets sjukdomar, men viktigare än detta var den uppmärksamhet han kom att rikta på hygienien. I tre månader ägnade han sig helt åt studier hos en af samtidens främste på hygienens område, prof. Max Gruber, numera i München, men vid den tiden ännu verksam som lärare i hygien och föreståndare för hygieniska institutet vid universitetet i Wien. Vidare besökte han kurorterna i Sydtyrolen samt badorterna vid Rhein äfvensom Frankfurt a/M., Wiesbaden, Aachen m. fl. ställen för att taga kännedom om därvarande hygieniska inrättningar. Slutligen tillbragte han två månader jämväl å Hygienisches Institut i Berlin. På hösten 1890 företog han dessutom ännu en resa till Berlin för att studera Robert Kochs behandling af tuberkulos med tuberkulin under mästarens egen ledning.

Det var sålunda med en solidare hygienisk underbyggnad än vanligen förefinnes Englund öfvergick till provinsialläkarebanan, då han 1893 sökte och erhöll provinsialläkarebefattningen i Fjällsjö af Västernorrlands län, samtidigt med hvilken han öftrigt under längre tider innehade förordnanden jämväl som läkare vid länslasarettet och kurhuset i Backe. Redan innan han lämnade Ulricehamn hade han börjat sin fruktbringande författarverksamhet med utgifvandet af den lilla skriften "Om sjukvården på landet vid smittosamma sjukdomar". Nu följde den ena nyttiga flyg- eller agitations- eller upplysningsskriften af hans hand efter den

andra. På egen bekostnad tryckte han 1893 ett litet häfte "Om difteri och de åtgärder, som böra vidtagas till förebyggande af sjukdomens spridning" och utdelade den till kommunalnämnderna och befolkningen i sitt provinsialläkaredistrikt: ingen kan säga, huru många svenska män och kvinnor ha att tacka det häftet för att de ännu äro i lifvet. Följande år tog han varmt till orda för sjuksköterskors anställande på landsbygden i en liten skrift, som af Svenska provinsialläkareföreningen belönades med första priset. Samma år utsände han en flygskrift "Om nervfeber eller tarntyfus och åtgärder att förekomma dess spridning". År 1895 utgaf han en populärt hällen redogörelse "Om smittosamma sjukdomar och åtgärder till förebyggande af deras spridning", afsedd till lärobok åt sjuksköterskor, desinfektörer m. fl. Under senare delen af detta år anställde han å Karolinska institutets hygieniska institution en del värdefulla undersökningar rörande formaldehydens eller — som den vanligare benämningen är — formalinets lämplighet som desinfektionsmedel. Undersökningarna gävo ett resultat, som den följande tiden gjorde honom synnerligen verksam för spridande af kännedom om detta då för tiden nya smittningssmedel.

För en större allmänhet gjorde sig d:r Englund emellertid mer än genom något annat känd genom den agitation han 1896 igångsatte till förmån för folkbad och skolbad. Följande år företog han med anslag från stiftelsen "Lars Hiertas minne" samt understöd af allmänna medel en resa till Finland för att studera det där använda badstubadet och dess lämplighet som folk- och skolbad i Sverige. Ehuru säkerligen härstammande från de slaviska folken kan just den finska badstun betraktas som vårt ursprungliga svenska folkbad: badformen omtalas redan i våra gamla landskapslagar. Trots prästerskapets fördömande af densamma såsom ledande till osedlighet på grund af de gemensamhetsbad som användes, höll sig badstubadet med seghet kvar och skildras på 1600-talet af flere utländingar som besökte vårt land, såsom en märkvärdighet. Ännu i början af 1700-talet användes det på vissa orter två eller tre gånger i månaden, men mot slutet af samma århundrade är det nästan öfverallt försvunnet, om det också höll sig i Småland som julsed. "Anständigheten kom och sederna försvunno!" Det är framför allt det finska badstubadets återuppståndelse i moderniserad form, som Englund tagit till orda för. Han har ock haft tillfredsställelsen se sin agitation bära frukt. Både i städer och på landsbygd, både i Fjällsjö provinsialläkaredistrikt och i det län, där han nu har sin verksamhet, har hans varma badiörkunnelse haft till resultat tillkomsten af ett stort antal nya badhus liksom äfven ett flitigare anlåtande af de badhus, som redan funnos.

År 1899 lämnade Englund Fjällsjö och flyttade öfver till Vänersborg, där han mottagit utnämning som dess provinsialläkare i distriktet, dels förste provinsialläkare i Älfsborgs län. Värksamhetsplatsen blef en ny men verksamhetsgrundsatserna forforo att vara de samma. Hygien och upplysning ha framgent som förut varit hans ögonmärke.

Af ofientliga uppdrag som tillfallit Englund må nämnas ledamotskap i jubileumsfond- och hälsovårdsstadgekomitéerna, ledamotskap i direktionen för Vänersborgs hospital och asyl samt stadsfullmäktigeskap i Vänersborg: han är sedan 1912 stadsfullmäktiges ordförande därstädes.

DEN RÖDA HANEN.

Foto. Träff, Mellerud.
MELLERUD EFTER DEN
SENASTE BRANDEN.

Melleruds köping på Dalsland har — den 18 juli — ånyo hemsökt af en förhärjande eldsvåda, vid hvilken fyra böningshus och en magasinsbyggnad i köpingens centrum fullständigt lades i aska. Elden, som utbröt vid elfva tiden på aftonen i magasinsbyggnaden, misstänkes liksom den förra stora branden i medio af juni för att vara anlagd. En af de brunnna byggnaderna inrymde bl. a. Vänersborgs enskilda banks afdelningskontor. Då man efter branden öppnade bankens kassahvalf fann man att det väl stått emot elden och att intet af dess innehåll förstörts. Den genom eldsvådan åstadkomna skadan anslås till 200.000 kr.

En förödande brand inträffade den 22 juli i Nybro köping. Elden, som utbröt tidigt på morgonen i Stora hotellet, tog så våldsam fart, att ett flertal af hotellets

T. v. å bilden den senaste brandplatsen, t. h. ruiner efter eldsvådan för helt kort tid sedan.

gäster för att undgå döden i läggorna måste klättra ned för byggnadens stuprännor eller kasta sig ut genom fönstren, där vid i några fall ådragande sig svåra kroppsskador. Elden spred sig vidare öfver gatan och antände här tre böningshus, hvilka samtliga nedbrunnit till grunden. Orsaken till eldens uppkomst är icke känd.

Text til bild å sid. 697.

Skulptören Anders Jönssons täcka lilla grupp "Duschen", som man ännu torde ha i minne från Baltiska utställningsdagar, har i u funnit sin plats i planteringen på Gustaf Adolfs torg i Malmö, skänkt till staden af handlanden Eug. Wingård.

Vidst. bild:
NYBRO HOTELLET UNDER
BRAND. Foto. Ekström, Nybro.

Foto. Wallmar, Nybro.

BRANDPLATSEN I NYBRO sedd från Storgatan.

Kl. Ad. Bengt Sjöförsvar.

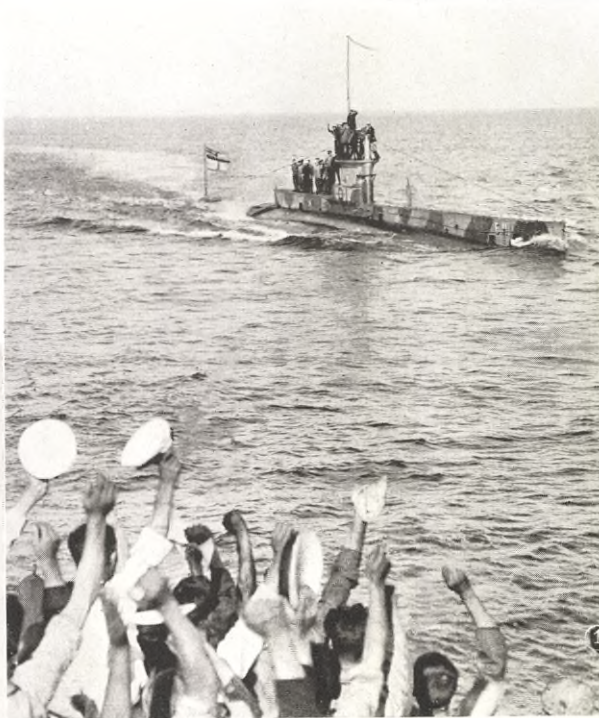
VÄRLDSKRIGET.

Under krigets *femtioförsta* vecka har intresset liksom under den föregående koncentrerat sig kring ostfronten, där de tyska och österrikiska trupperna på snart sagt alla punkter öivat en våldsam press.

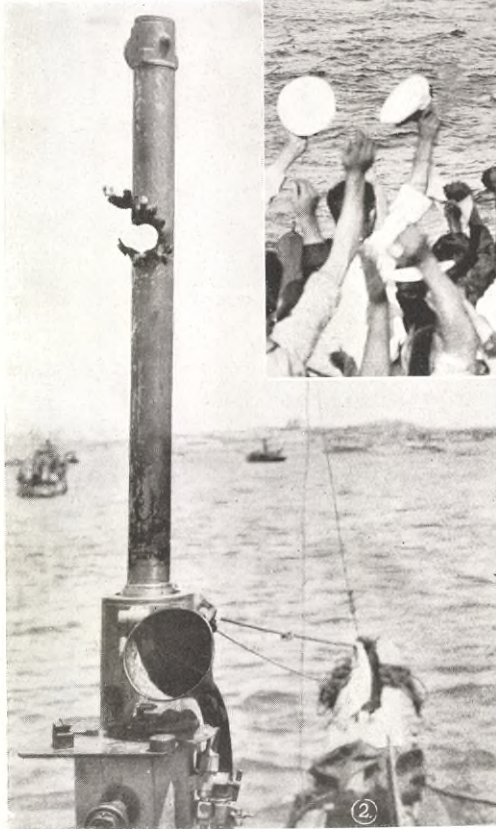
Endast på frontens östra del, där ryssarna

mycket allvarigare innebörd.

Striden har faktiskt varit en kapploppning om Warschauarmén. De tyska arméernas kringränningsförsök har gått ut på att komma åt de ryska förbindelselinjerna bakåt. För ryssarna har det uppenbarligen icke gällt att i längden behålla Warschau — det gaf ju redan den i föregående nummer omnämnda artikeln i *Novoje Vremja* besked om — utan de ha koncentrerat sig på att försvara sina ställningar endast så

1. ENGLSKA UNDERVATTENSBÅTEN "E. 11" HYLLAS VID ÅTERKOMSTEN FRÅN EN RAID. Hvarunder den sänkt två turkiska farbyg.

2. "E. 11" MED SÖNDRERSKJUTET PERISKOP EFTER ÄFVENTYRET.

ännu befinna sig på *galizisk* eller, som de älska att kalla det, rödrysk mark. har läget i det väsentliga förblifvit oförändradt. Men på alla öiriga delar af fronten ha ryssarna måst draga sig mer eller mindre tillbaka.

I *Kurland* har den tyska offensiven fortsatt och tyskarna befinna sig nu i en oroväckande närhet af Riga. Af privattelegram från denna del af fronten har framgått, att de återtagande ryssarna, såsom ställts i utsikt, följt den gamla taktiken mot Napoleon, bränt alla gårdar, fört den civila befolkningen jämte kreaturen med sig och så godt sig göra låtit förstört den växande grödan. Den hastiga ryska reträtten i *Kurland* synes bero på att ryssarna ansett det vara nödvändigast att koncentrera allt motstånd på frontens sydligare delar, där offensiven varit af så

Efter fotografier,

Kitche: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversgärre, Skåne-Gö.

3. EN SÅRAD TURK FÖRFRISKAS.

länge att de egna hufvudstyrkorna skulle kunna draga sig tillbaka.

Att de lyckats i denna sin afsikt tyda tecknen

ALLIERADE VID DARDANELLERNA.

1. ENGELSKA ÖFVERBEFALHAFVAREN VID DARDANELLERNA, GENERALEN SIR IAN HAMILTON OCH GENERAL BRAITHWAITE. 2 GENERAL HUNTER WESTON i nya skyttegrafvar på Gallipolihalfön. 3. ENGELSKT BATTERI I ELDEN. 4. EN ATTACK AF ENGELSKA MÄRINSÖLDATER.

på. Redan den långa tid, omfattningsförsöken nu Och att ryssarna på sin västra front på andra sidan mäst pågå utan att lyckas, pekar i den riktningen. Weichsel, där det tysk-österrikiska trycket icke

LORD KITCHENER TALAR FÖR REKRYTFRÅGAN I ENGLAND, en bild från Guildhall. Vi namnteckna justitieministern sir Edward Carson (1), lord Kitchener (2), Lord Mayorn i London (3), Mr. och Mrs. Winston Churchill (4) och lord Derby (5)

på långt när haft samma styrka som i norr och söder lämnat sina starka ställningar och stannat först på den nära Warschau belägna Blonie—Grojecinlinjen, synes äfven tala för detta antagande.

Ännu så länge behålla emellertid ryssarna Warschau, men det af dem innehafda området i Polen minskas alltjämt.

På *Narevfronten* gör floden och den starka befästningslinjen det lättare att hålla stånd mot den Hindenburgska offensiven, som också synes ha råkat i stockning.

Hufvudframgångarna ha de förbundnas arméer vunnit i söder mellan *Weichsel* och *Bug* under generalfältmarskalk von Mackensens befäl. De synas nu i stort sedt stå där på linjen Kazimierz—Hrubieszow—Sokal, i en oroande närhet af Ljublin. I västra hörnet af denna front ha de förbundna rensat hela västra Weichselstranden från Pilicas utlopp till Janovice från ryssar. Den på andra sidan floden belägna fästningen Ivangorod har enligt de förbundnas rapporter cernerats och lär redan ha börjat beskjutas af det tyska tunga artilleriet.

Från Sokal gör fronten fortfarande en betydlig svängning mot sydost och följer Bug ända ned till Kamionka-Strumilova. Österrikarna ha dock på flodens östra strand lyckats anlägga några brohufvudaktiga ställningar, ur hvilka ryssarna icke lyckats driva dem, oaktat de fört fram mycket stora styrkor.

Den ryska reträtten i söder synes emellertid fortgå, och måhända är icke den stunden långt af lägsen, då de ryska trupperna komma att lämna Warschau och dra sig ur västra Polen. Emellertid ha de då den mycket starka Brest-Litovsklinjen att falla tillbaka på, och man har därför ingen anledning att vänta att Västpolens utrymmande skall följas af en allmän kris vare sig i den ryska armén eller i tsarriket i öfrigt.

På *västfronten* synes aktiviteten ha ökats. Dock har man ej att antekna några nämnvärda förändringar.

På *Alpfronten* utveckla italienarna en stor offensiv, hittills utan framgång.

På *Dardanellerna* gå de allierade sakta framåt. Rörande *Balkanstaternas* ställning sprides alltjämt en massa rykten, som peka på alla tänkbara möjligheter — men något säkert vet man ännu icke.

Amerikas not till Tyskland har ännu ej offentliggjorts. En amerikansk not till England med anledning af blokaden på Tyskland har bebådats.

Text till bild å sid. 698.

Efterspanandet af *Ölandsmördaren Volkoff*, bedrivit med största energi från polismyndigheternas sida, men dag efter dag lika fälängt. Iedde den 20 juli efter att ha pågått i tolf dagar ändtligen till resultat, i det att Volkoff då i närheten af Hossmo, en mil från Kalmar greps af poliskonstapel Norström och några af spaningsmanskapat samt införpassades till Kalmar läns cellfängelse.

De förhör som hållits med Volkoff ha gifvit vid handen, att han under flyktdagarna aflagt ett besök på Öland och i professor Almkvists villa tillbragt några timmar vid den mördade flickans bår. Af den förklaring Volkoff lämnat rörande motivet till sin fasanfulla ogärning framgår, att han sedan ett par år ansett sig förlovad med Greta Almkvist, med hvilken han på sin tid växlat ringar, men att den unga flickan efter hand visat honom en växande kyla, hvilken väckt till lif hos honom en obändig svartsjuka. På morddagen hade han företagit en promenad med fru Almkvist och Greta samt därunder genoa den senares gåckande köld drifvits till en sådan höjd af förtviflan, att han icke längre mäktig sig själf, gjorde bruk af sin revolver dock ej, som det uppgifvits mot fru Almkvist, utan endast mot Greta.

Volkoff, som ryktet velat göra till en medlem af ryska högadeln, officer och landsflyktig nihilist, är i själfva verket son till en rysk soldat och musiker till yrket.

Text till bild å sid. 700.

Det femte nordiska studentmötet öppnades den 15 juli i Eidsvold, Norge, i därvarande folkhögskolas lokal med 187 deltagare från de olika skandinaviska länderna ävensom från Finland och Island. Från Sverige hade ett 30-tal studenter infunnit sig. Bland det stora antal föredragshållare kunna nämnas Ellen Key, som talade öfver "Fosterländsk internationalism", förutvarande danske statsministern J. C. Christensen, isländaren prof. Finnur Jonsson, prof. H. Koht m. fl. Mötet, för hvilket författarinnan Hulda Garborg, Arne Garborgs maka, stod som värdinna pågick intill den 20 juli.

SENASTE TYSKA BILDER FRÅN OSTFRONTEN.

1. TOTALVY ÖFVER RIGA, sedan länge allvarligt hotad och med all sannolikhet intagen af tyska trupper inom den närmaste framtiden. För flottans operationer mot ryska kusterna är Riga af största betydelse. 2. LEMBERG EFTER ÅTERERÖFRINGEN. 3. GALIZISKA FLYKTINGAR ÅTERVÄNDANDE TILL SINA BYAR.

PRINS EUGEN.

SVENSK DANSKONST.

Foto Borgstedt, Vadstena.
PRINS EUGEN VID SITT
STAFFLI, en senaste bild af
prinsen-konstnären apropos
50-årsdagen den 1 augusti.

Fröken Behle, den kända företrädarinnan för konstnärlig dans och den likaledes som högtstående danskonstnär bekante artisten Einar Nerman hafva nyligen med sällskap gifvit en uppvisning i plastisk dans i Adelsnäs slottspark,

Foto. Thorin, Åtvidaberg.
FRÅN DANSUPPVISNINGEN I ADELSNÄS
PARK. TEMPELGRUPP.

ÖRBERGA PRESTGÅRD, PRINS EUGENS SOMMARBOSTAD.

Åtvidaberg. Bland det stora antal betagande vackra bilder, som ställts till vårt förfogande därifrån, hafva vi utvalt tvänne, hvilka vi, vissa om att de skola väcka förtjusning, härmed öfverbringa till vår läsekrets.

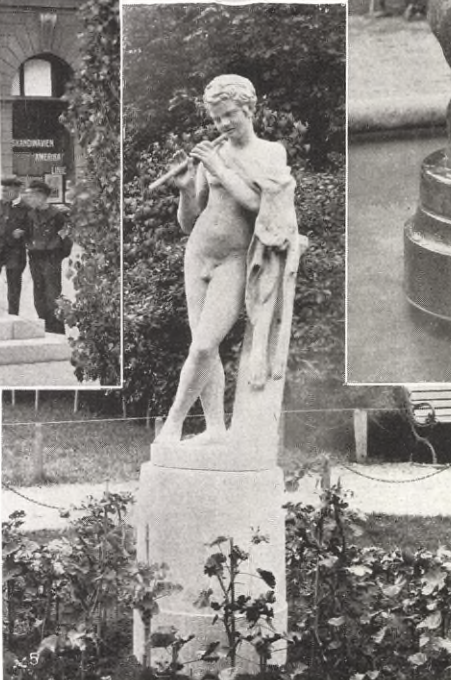

FRÅN DANSUPPVISNINGEN I ADELSNÄS PARK. VID BÄCKEN. — Foto. Thorin, Åtvidaberg.

1. DE STORA HÖGTIDLIGHETERNA VID AFTÄCKANDET AF FRANS SUELLS STATY I MALMÖ. Stadsfullmäktiges ordförande dr Lindahl talar.

2. FRANS SUELLS STATY AF E. TRULSSON, rest vid den äldsta och af Suell anlagda delen af Malmö hamn. Frans Suell-statyn, rest i Malmö vid Suellshamnen af Malmö försöks- och planteringsförening för att hugfästa minnet af Malmö stads främste medborgare under gångna tider, affäcktes och överlämnades under stora högtideligheter den 17 juli till staden. Fästligheten inleddes med regementsmusik, hvarefter ordf. i Malmö försöks- och planteringsförening

5. "FLÖJTBLÅSANDE SATYR" en afgjutning rest i Folkets park i Malmö.

3. E. TRULSSON, SUELLSTATYNS SKULPTÖR.

4. "DUSCHEN" AF ANDERS JÖNS-SON, skänkt af handl. E. Wingård, och rest å Gustafs Adolfs torg i Malmö. 1-4 foto. Rahmn, Malmö. — 5 foto. Weyers, Malmö.

grosshandlare C. Faxte uttalade föreningens glädje öfver att den allmänna erkänslan mot den hänsöfne stormannen, hvilken i så väsentlig mån bidragit till Malmö stads uppblomstring fått på detta sätt taga sig gestalt. Sedan täcket fallit, uttalade stadsfullmäktiges ordf. dr E. Lindahl stadens tacksamhet för den mottagna värdefulla gåfvan.

DEN SENASTE FLYGOLYCKAN.

De under den senaste tiden med helt korta mellanrum mottagna meddelandena om olyckor som drabbat det svenska flygvapnet ha väckt allmän förstämning i vårt land, parad med djup sorg, när hemsökelsen gått ut öfver icke blott den dyrbara materialen, utan kräft sina offer äfven i unga förhopp-

Ära orfoto. H. Carlsson, Karlskrona.

Klöhn: Bengt Sjöfors

4. DEN HÖGTIDLIGA BEGRAFNINGSPROCESSIONEN I KARLSKRONA.

1 OCH 2
DE OMKOMNA
MILITÄR-
FLYGAR-
NE. löjtnanterna S.
T. Malmqvist och
grefve R.
Hamilton.

3. DEN
FÖR-
OLYCKA-
DE FLYG-
MASKI-
NEN.

ÖLANDS-DÅDET.

Klöhn: Bengt Sjöfors
MÖRDAREN VOLKOFF BÄRES
TILL FÄNGELET I KALMAR.

ningsfulla människolif. Ett nytt sorgebud af denna art ingick den 18 juli, mälände att de båda marinflygarne piloten löjtnanten Sven Malmqvist och spanaren löjtnant Rolf Hamilton under en af dem företagen flygfärd förolyckats vid ett landstigningsförsök utanför flygstationen i Karlskrona. De båda omkomna flygarne räknades till vårt flygvapens mest lofvande krafter.

Foto. Ellqvist, Stockholm

Klöhn: Kem. A.-B. Bengt Sjöfors
Komm. d:r R. Brandel talar vid grafven.

VID GRETA ALMKVISTS GRAF Å LINDHAGENS KULLE, Nya kyrkogården i Stockholm.

HUNDRALAPPEN.

EN SKISS FÖR HVAR 8 DAG AF ALICE BEREND.

DET vore synd att säga att Rönnebärga by hade vunnit i skönhet sedan järnvägen hittade vägen mellan de små halmäckta enväningshusen och de bördiga fruktträdgårdarna, hvilkas hvita apelblom de frustande lokomotiven svepte in i rök och sot och damm, medan virra hönor och lättretade byrackor från den nära landsvägen lade in sin högljudda protest mot denna civilisationens hänsynslösa framfart. Men det goda hade den nya järnvägen haft med sig att smultronen icke hunno bli röda, innan Rönnebärga by hade den äran att mottaga besök af hundratals lustresande stadabor från småstäderna däromkring, hvilka i den landtliga stillheten sökte hälsa och nya krafter, innan de med de sista svälorna åter drogo bort igen.

På ångar och fält lyste det af nymodiga sommarkläder mellan böndernas hemväfda vadmal och den tryckta kattunen från handelsman. Och mellan idisslande fänad och skrockande fjäderfä trampade icke längre blott tofflor och träskor; det hände äfven att färdiggjorda fabrikksskor med svängda fruntimmersklackar hittade vägen ditut. Låt vara att det icke var de allra förmämsta af de färdiggjorda, hvarken lacknäsor eller saffianskaft, hvarken med sammetsinsats eller med klädesdamask. Detta kom sig däraf att sommargästerna i Rönnebärga aldrig hade öfvervikt på grund af öfverfylld portmonnä eller späckad plånbok. De tillhörde utan undantag den kategori af resande, som nöjer sig med att beundra Grand Hotellens marmorväggar och guldornament genom fönsterskifvorna och för hvilka järnvägshotell och gästgifvaregård representera de mest högstvärfvande önsknigarnes mål. De studerade matsedeln från höger — där priserna äro att finna —, de kalkylerade innan de beställde och de tömde faten och slickade tallrikarna lika grundligt som de betalade räkningen kontant.

I Rönnebärga var man imponerad, bara folk ståtade i hatt och kängor i hvardagslag.

Tills det begaf sig att "hon" gjorde dem den äran. Det var en stekande het sommar dag. Ingen vindfläkt rörde sig, icke ens vallmoblommorna skälfde inne i rågen, då middagståget frustande ringlade sig fram och ett ögonblick stannade för att hämta andan midt i den surrande myggsvärmen på den lilla järnvägsstationen.

Den i sin middagslur störde stationsinspektoren fick brådtom att knäppa igen de öfre knapparna i uniformrocken, då han såg en kupédörr i första klassvagnen öppnas. En smärt ung dam i ljus sommarkostym och med en väldig, hvit slöja kring hufvud och hatt trippade gratiöst ut, följd af en stor, svart hund, hvilken med några ystra språng och ett par ljudliga skall firade den återvunna friheten. Ur godsinkan i ändan af tåget transporterades en stor, elegant reskoffert. Tåget kröp vidare, medan den ljusklädda unga damen i sina rosettprydda och högklackade chevreauskor höll sitt intåg i det lilla stationssamhället. Bakom henne knogade den mångsidige stationskarlén, stönande under bördan af den väldiga kofferten.

Utaniör stationen mötte hon några sommargäster, hvilka betraktade henne med oförställd nyfikenhet. Men hon tycktes icke vara allt för besvärad af den uppmärksamhet, man ägnade henne; långt ifrån att påskynda sin gång, blef hon tvärtom stående för att ta den närmaste omgifningen i betraktande. Hvert man än vände sig, såg man rågfälten, bugnande under sin gyllene börda, och midt ibland

alla fälten låg den lilla järnvägsstationen, omgifven af högstängliga solrosor på alla sidor.

— Nej, hvad det är gult här! skrattade den unga damen och pekade med sitt parasoll på rågfält och solrosor. Hvarpå hon trippade vidare för att inhämta den tunghörde bäraren, som lugnt hade fortsatt med sin omiångsrika börda. Endast den svarte fyrtiotingen hade stannat och med näsan i vädret lysnat till hennes iakttagelse. —

Samma kväll visste redan hela byn hvar den främmande fröken bodde, hvad hon hette, att hon kom från en eller annan otroligt stor världsstad långt, långt borta ifrån och att hon var aldeles obeskrifligt rik.

I den lågloftade matsalen på järnvägshotellet diskuterade damerna hur många meter hennes hattslöja var lång och bytte åsikter beträffande hennes silkesstrumpor och de rosettprydda chevreauskorna. Deras äkta män däremot sutto som vanligt vid spelbordet; de läto sig icke störa i sina hvardagsvanor af en extravagant mamsell från andra ändan af jordklotet — de drogo sin spader och tömde sin grogg idag som alla dagar. —

Samtidigt härmed satt fröken Charlotte Deibanc samman med sitt nya värdfolk framför dörren till till brefbärare Langes, bak murgrönsrankor undan gömda lilla stuga. Småleende berättade hon med låg röst om sina långväga resor därute i den stora världen; indiska pagoder och afrikanska urskogar, Italiens riviera och Londons dimvärd gifvo rum för hennes upplefvanden. Då och då böjde hon sig ner till den vid hennes fötter hvilande hunden och sade: Var det inte så, Prins? Mins du ännu?

F. ö. vimlade det i hennes skildringar af greivvar och vicomter — sin hund, den svartglänsande Prins, hade hon fått af en marquis. —

Förutom af brefbäraren och hans arbetssamma hustru, beboddes det Langeska huset af den smärta och bleka dottern Maria, som nu var fästmö på sjätte året, emedan fästmannen fortfarande väntade på sin extra-lärare-befordran, samt af brodern, den högreste och kraftige Vilhelm, som var den flitigaste skrivaren på landskansliet. Det var en sällsynt idog och sparsam familj — en hvar sträfvade så godt han kunde på att föröka sin lilla sparpänning. Det låg en stämning af glädligt tillfredsställelse öfver dem alla, då de efter välförrättade dagsverk samlades, sommardag i aftonsvalk utanför förstukvisten, under vinterkvällarna kring det runda matsalsbordet under fotogenlampan.

Man hoppades att Maria nu snart skulle kunna hålla bröllop och för att lägga ett grand till den utstyrelsen, som redan förefanns, hade man beslutat sig för att hyra ut hvardagsrummet, som var lätt att undvara sommardag.

På det viset hade det kommit sig att fröken Charlotte Deibanc blifvit inlogerad hos brefbärare Langes och att hon nu i den vackra sommarkvällen satt samman med dess samtliga familjemedlemmar och insög den fina resedoftnen utanför husknuten.

Vid anblicken af den nya sommargästens smärta och sirliga figur grufvade sig Maria redan för att det snart komme att vara slut med hennes fästmans trohet inför så mycken bedärande skönhet. Brefbäraren satt däremot och njöt af att höra henne berätta om främmande folk och länder, hvilkas frimärken han väl kände till. Vilhelm satt som fastnaglad och stirrade på hennes hvita händer med de långa fingrarna och de kupiga, polerade naglarna, medan modern för sig själf undrade öfver hvad unga damer nu för tiden upplefde och hvad allt de fingro vara med om.

Detta var den första kvällen. Men den främ-

Fort. å sid. 703.

Foto. Elysiat, Stockholm.

Klische. Bengt SJÖVESPÄRRE.

FREDSDEPUTATIONEN FRÅN VARBERGSKONGRESSEN TILL STATSMINISTERN, hvilken deputation framkallade det af hela landet gillade och öfver hela världen kommenterade svarstalet af h. exc. Fr. v. Borgmästaren C. Lindhagen, fru Jenny Velander och herr C. Sundblad.

Den från Svenska fredskongressen i Varberg utsända *fredsdeputationen*, bestående af fru Jenny Velander, borgmästare Carl Lindhagen och hr Carl Sundblad, mottogs den 17 juli af statsministern Flammarskiöld i närvaro af utrikesministern och öfverlämnade därvid tillika med en till konungen ställd skrivelse de på Varbergskongressen antagna fredsresolutionerna.

Fru Velander, som förde deputat onens talan, gaf i ett kortare anförande uttryck åt freds vännernas oro, att Sverige skall indragas i de våldsamma stormvägor, under hvilka världen nu skälver, samt uppläste därefter kongressens till regeringen ställda skrivelser med dess understrykande af det svenska folkets djupa fredskärlek och dess kraf på en skandinavisk fredsmäkling i det pågående stormaktskriget.

I sitt af såväl vår egen som utlandets präss lifligt kommenterade svar betonade statsministern, att det vore regeringens varma önskan att bevara freden och dess plikt att af alla krafter verka härför. Däremot kunde regeringen icke tillägna sig freds vännernas åsikt att ett uppgifvande af neutraliteten under inga förhållanden finge förekomma, utan måste räkna också med eventualiteter då för Sveriges skull fredens bevarande trots alla bemödanden icke längre skulle vara möjlig. Hvilka dessa eventualiteter vore kunde af lämplighetsskäl icke angivas.

Deputationen aflade därefter besök äfven hos de danska och norska ministrarne i Stockholm samt öfverlämnade till dem likalydande skrivelser, ställda till norska och danska regeringarne.

Text till bild å sid. 704.

"Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutna har i dagarne fått sin fjärde motorlifbåt sjösatt. Båten har fått namnet "Victor Hellström"

etterframlidne grossh. Hellström i Stockholm som genom en donation på 25000 kr. möjliggjort båten byggande.

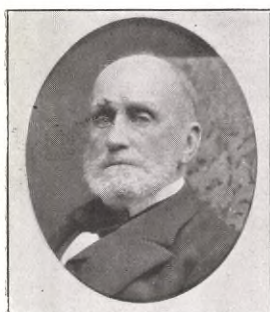
Åfter fotograf.

Klische. Bengt SJÖVESPÄRRE.

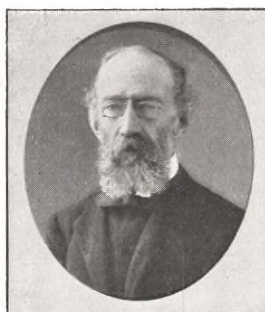
GRUPPBILDER FRÅN DET STORA NORDISKA STUDENTMÖTET I EIDSVOLD. Deltagarne samlade framför Folkhögskolan. I öfre hörnet en märklig grupp: Konseljpresidenten Christensen, Ellen Key, redaktör Nielsen och författaren Rördam.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

• Data å nästa sida.

C. H. T. ASPELIN.
Bruksägare. — Fagersta.
85 år 29 Juli.*

J. O. QUENSEL.
F. d. Professor. — Upsala.
70 år 29 Juli.*

O. E. C. QUENSEL.
Justitieråd. — Stockholm.
60 år 30 Juli.*

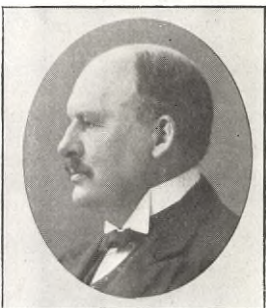
J. VON BAHR.
Borgmästare. — Upsala.
55 år 1 Aug.*

P. H. SÖDERBAUM.
Rector Emeritus. — Malmö.
75 år 1 Aug.*

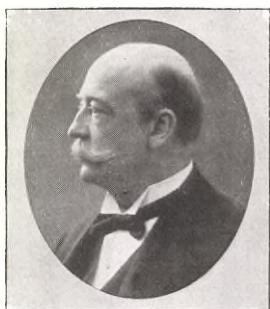
H. K. H. ALMQUIST.
Nytjänad professor vid
Göteborgs Högskola.*

E. J. THORBURN.
Arkitekt. — Göteborg.
55 år 3 Aug.*

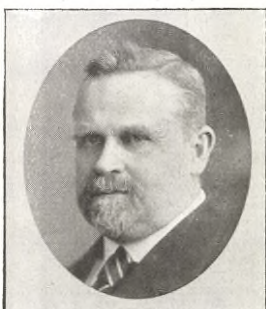
J. N. WIRSEEN.
Bataljonsläkare. — Göteborg.
50 år 21 Juli.*

N. M. SIMONSSON.
Disponent. — Stockholm.
60 år 28 Juli.*

C. M. ANDERSSON.
Konsul. — Gefle.
60 år 13 Juli.*

C. HÖGLUND.
Grosshandlande. — Stockholm.
60 år 18 Juli.*

J. H. BRATTSTRÖM.
Disponent. — Karlstad.
50 år 16 Juli.*

E. J. FRESTADIUS.
Kapten. — Stockholm.
55 år 28 Juli.*

J. W. N. FRIBERG.
Redaktör. — Göteborg.
50 år 25 Juli.*

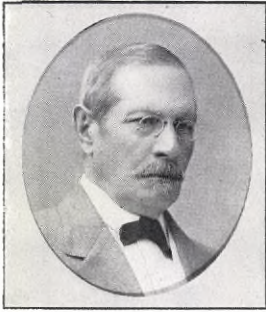
Z. ARFVIDSON.
Handlande. Kommunalman.
Karlsborg. — 50 år 14 Juli.

A. PETERSSON.
Grosshandlande. — Vingåker.
50 år 27 Juli.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

F. NYHOLM.
Boktryckare. — Stockholm.
80 år 17 Juli.*

S. P. BROOMÉ.
Redaktör. — Stockholm.
75 år 27 Juli.

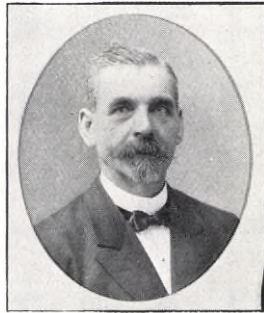
N. PERSSON.
Förtroendemän. — Malmö.
50 år 30 Juli.*

T. HERMELIN.
Friherj. e. Kamrer. — Stockholm.
50 år 12 Juli.

J. C. E. LUNDEGÅRD †.
Kyrkoherde. — Hörby.
F. 27. † 21 Juli.*

N. A. LYBERG †.
Grosshandlande. — Hallsberg.
F. 47. † 10 Juli.*

J. F. M. HAMNSTROM †.
Direktör. — Skara.
F. 55. † 13 Juli.*

A. C. BERGQUIST †.
Ingenjör. — Stockholm.
F. 63. † 16 Juli.

CHRISTIAN ASPELIN. Stud.-ex. 50, genomg. Falu bergssk. o. Ultuna landtblr.-inst.; disponent i Fagersta bruk (senare Fagersta bruks a.-b.) fr. början af 60-talet till 07. E. o. fullmäktigt i Jernkontoret 97—07, erh. förnär kontorets guldmedalj f. framstående förtjänst om svensk jernhandtering. Led. af Riksd. A. K. 79—81. Biogr. o. hels.-portr. årg. V: 44.

OSCAR QUENSEL. Stud.-ex. 63, prestv. 75, sjömansprest i West Hartlepool 76, kyrkoh. i Marstrand 77, docent i prakt. teologi v. Upsala univ. 87, e. o. prof. i samma ämne der 98, professor 09—10. Teol. dr. 07. Utöfvat en omfattande religiös författarverksamhet.

EBERHARD QUENSEL. Stud.-ex. 74, jur. utr. kand. 81, v. hfd 82, assess. i Skån. hoir. 88, ti. rev.-sekr. 97, konst. 92, rev.-sekr. 97, exped.-chef i Just.-dep. 98, justitieråd 02. Komm. m. st. k. N. O.

JOHAN VON BAHR. Stud.-ex. 78, hoir.-ex. 83, v. hfd 86, auditör v. Upl. i. l.-reg. 85—97, akademisekr. v. Upsala univ. 95—15, borgmästare i Upsala sedan sistn. år. Stadsfullm. sedan 06, v. ordf. sedan 09; drätselkamm. s verkst. led. sedan 06. V. ordf. i styr. i Uplands ensk. bank, v. ordf. i styr. i Almkvist & Wiksells boktr. a.-b., ordf. i styr. i Upsala—Ekeby a.-b., led. af styr. i Boxholms a.-b., led. af styr. i Prins Gustafs folkskola. Led. af landstinget sedan 07, dess v. ordf. sedan 12; led. af Riksd. F. K. sedan 11. Led. af Sv. stadsförb. repr.-förs.

PER-HJALMAR SÖDERBAUM. Stud.-ex. 58, fil. dr. 66; v. adj. v. Upsala h. allm. lärov. 66—67, ord. lär. 67—76, rektor v. Sundsvalls lärov. 76—84, v. Helsingborgs h. allm. lärov. 84—94, v. Malmö h. allm. lärov. 95—06. Studierektor v. Sund.-valls h. fil.-skola 77—84. Inspektör i Holst o. Wiks h. fil.-skola i Helsingborg 84—94; stadsfullmäktigt i Sundsvall 83, ordf. i styr. i tekn. allm. sk. der 78—84, i tekn. yrkessk. i Helsingborg 85—94; led. af styr. i Malmö hand.-gymn. sedan 04. Ordf. i styr. i Fören. friluftsläkar i Malmö från 04, ordf. i styr. i döfst.-fören. "Svenske" i Malmö sedan 07. Inneh. af sv. gymn.- o. idrottsfören. riksförb. förtj.-tecken.

HELGE ALMQUIST. F. 80, stud. 99, fil. dr. 08, docent i historia v. Upsala univ. sedan 07, nyligen utnämnd t. professor i historia v. Göteborgs högskola.

EUGEN THORBURN. Stud.-ex. 80, utex. fr. Tekn. högsk. 83, fr. Fria konst. akad. 86, prakt. arkitekt i Göteborg sedan 90. Led. af Göteborgs stadsfullm. 05—12, af byggn.-nämnd. 95—12. Uti. ritningar t. ett stort antal allmänna o. ensk. byggnader i Göteborg och å andra platser.

JOSEF WIRSEHN. Stud.-ex. 84, med. lic. 97, bat.-läk v. Gottl. inf.-reg. 1900, v. Bohusl. reg. sedan 05. Prakt. läkare i Göteborg fr. sistn. år.

MAGNUS SIMONSSON. Disponent i C. G. Pihlss bryggeri i Stockholm 92—94, disp.-dir. i Münchens brygg. a.-b. 94—10, i det Stockholms brygg. tillh. Münchens brygg. sedan sistn. år. Styr.-led. i Sv. brygg.-fören sedan 94, v. ordf. 97—1900; styr.-led. i Sydsv. kred. a.-b. afd.-kontor 98—05, led. af centr.-styr. 03—05. Stadsfullmäktigt 02—06, led. af Borgerskapets 50 äldste, dir. i Borgerskapets gubbbhus, skiljenmd i spannmålshandl. Bekant segelsportsman.

CARL MAGNUS ANDERSSON. Ene grundl. o. sedan 91 ensam inneh. af firman Andersson & Lundqvist i Gefle. Stadsfullm. 02—12 o. sedan 14; led. af drätselkamm. sedan 05, ordf. i hand.- o. sjöf.-nmd, v. ordf. i hamnst. V. ordf. i styr. i Helsingl. ensk. banks afd. kontor, Ordf. i handelsexpeditiörs. o. led. af riksförb. af affärsanställda. Belgisk v. konsl. sedan 06.

CARL HÖGLUND. Delegare i firman Carl Schütz Jr i Stockholm 86, ensam inneh. sedan 01. Mangärig styr.-led. i Stockholms köpmannafören.

ning, led. af dess ackords- o. konkursafd. nämnd sedan 08; fullmäktigt i Stockholms handelskammare.

HILMER BRATTSTÖM. Stud.-ex. 84. Ene deleg. i firman A. J. Brattström i Karlstad 1900—12, derefter disp. för den till aktiebolag ombildade firman till dess bolaget uppgick i de fören. tobaksfabr. Numer A.-b. tobaksmonopolets repres. i Karlstad. Stadsfullm. 05—09.

ERIK FRESTADIUS. U.-löjtn. v. Sv. art.-reg. 83, kapt. 95. Verkst. dir. i Militärsällsk. i Stockholm, v. ordf. i styr. i Are a.-b. Egnat en höst skattad verksamhet af sport- o. idrottsföreläsningar i vart land och åtnjutit en osedvanlig popularitet inom sportkretsar.

WILHELM FRIBERG. Sedan 82 anst. v. Bohus mek. verkstad i Göteborg. På sin tid red. o. utg. af Start, illustr. tidning för idrottsmän. Har gjort en banbrytande insats i svenskt idrottsliv. Stifhare af Ögryte idrottsällskap, det nu landsberömda Ö. I. S. och dess ordförande. Deltagit i organiserandet af hela landets idrottslif. Led. af Riksförbundets öfverstyrelse, v. ordf. i Sv. idrottsförbundet, ordf. i Sv. fotbollsförb.

AUGUST PETTERSSON. Inneh. jern- o. maskinaffär i Vingåker, Ordf. i municipallullm. Ordf. i styr. i Vingåkers elektr. a.-b.

FREDRIK NYHOLM. På sin tid en af de mest betydande ledarne inom boktryckerifacket i huvudstaden. Teknisk ledare i yrkesskolan i bokhandverk der samt ordf. i dess styrelse.

NILS PERSSON. Ordf. i Sv. murareförb. sedan 94, dess förtroendemän sedan 98. Stadsfullmäktigt i Malmö sedan 01. Led. af Riksd. A. K. 03—12 samt sedan 14, af Riksd. F. K. 12—14. Led. af jordbr.-utsk. konst.-utsk., ekonomideput. Led. af arbetsaffälskomm. 07, af Malmslätskomm. 12, af öfverintend.-emb. lönerogler-komm. 13. Led. af Sociala rådet. En af riksdagens mera bemärkta och betydande personligheter. Biografi o. helsid. portr. årg. XIII: 6

EVALD LUNDEGÅRD †. Stud.-ex. 48, und.-oif. v. S. Skån. inf. reg. 48—51, pretext. o. prestv. 54, past.-ex. 65, reg.-past 65—81, v. pastor i Landskrona 66—75, förestånd. i länets Småskollär.-semin. derst. 70—80 kyrkoherde i Hörby sedan 79; folkskoleinspektör 79—86. Led. af Riksd. A. K. 76—81. Led. af stadsfullm. i Landskrona 68—81, ordnade derst. folkskoleväjs. Led. af dir. i länsjulkhuset i Hörby. Inspektör i Hörby fören.-läsn.-fören.

NILS LYBERG †. Inneh. af af firman N. A. Lyberg i Hallsberg sedan 78. Ordf. i municipalstämma o. mun.-styr.; ordf. i köpingstämman o. nmd Köpingsfullmäktiges förste ordf. Led. af styr. i Hallsbergs folkbank ordf. i styr. i Örebro ensk. banks afd.-kontor.

FREDRIK HAMNSTRÖM †. Stud.-ex. 77, utex. fr. Utuna landtblr.-inst. 79, insp. o. förste lär. v. S. Kalmars l. landtblr.-sk. å Applerum 79—81, ti. lektor v. veterinärinr. i Skara 82—84; sedan sistn. år förestånd i den af honom grundlagda Landtmannaskolan i Skara. Huvudman i länets allm. sparbank, stadsfullmäktigt sedan 92, led. af drätselkamm. sedan 96, v. ordf. i fattigv.-styr. 1900. Förestånd. f. statens utbildn.-anst. i mjölkkontroll-assistenten. Led. af styr. i Sv. landtblr.-lär. fören. sedan 05. Hållit föreläs.-kurser i småbrukare. Ledare i småbrukares studieresor sedan 1900.

Den vackra omslagsbilden till föreliggande häfte har utgått från Fotograf A. V. Olssons atelier i Marstrand.

Forts. fr. sid. 699.

mande fröken gjorde hastigt bekantskaper, med hvilka hon tillbrakte sina aftnar, och så dröjde det hela tre veckor, innan brefbärfamiljen åter fick den äran. I kväll var äfven fröken Marias fästman närvarande och den ängslig vordna fästmon kände hur hjärtat hoppade i bröstet på henne, då den eleganta sommargästen närmade sig. Denna arrangerade sin höljande hattslöja, strök med den långsträckta handen smekande öfver ryggen på "Prins" och suckade:

— Hvad man känner sig främmande och till öfverlopps i en sådan här ort! Inga ensamstående unga människor — bara familjer och familjelif öfverallt.

Hennes värdfolk visste icke hvad de skulle svara härpå, därför tego de förlägna.

Efter en stund suckade hon igen — en smula djupare än förut.

— Så ung och vacker — och så tung till mods! försökte sig Marias fästman på att vara galant.

Maria hajade till, men den främmande fröken smålog blott ljufit och suckade för tredje gången.

— Hvad fattas, snälla fröken? frågade brefbärfarun deltagande.

Den tillfrågade lutade sig tillbaka på stolen och sträckte de korslagda fötterna rätt ut.

— Hvad som fattas? — Jo, en hundralapp? svarade hon nonchalant.

— En hundralapp? Hvar har fröken blifvit af med den? frågade fru Lange bestört.

Fröken måste skratta.

— Ack nej, snälla fru Lange, inte har jag blifvit af med den — fast den fattas mig.

Fru Lange drog en lättadens suck.

— Jag väntar på ett rek, skall jag säga, fortsatte fröken Delbanc förklarande. Men låt oss inte tala mer om den saken.

Hon berättade åter intressant och underhållande om sina resor och upplefvanden och tycktes hastigt ha kommit öfver den lilla misstämningen. —

Från nu satt hon åter kväll efter kväll samman med sitt värdfolk utanför brefbärfarhuset. Hon var på godt humör igen, tycktes det; endast då och då erinrade en plötslig suck om den forna sorgsenheten. Det väntade reket hade tyvärr ännu icke kommit, så gärna den gamle brefbärfaren i så fall hade skyndat sig att bära ut det. Det var ju lätt att tänka sig, hur förtrefligt det måtte vara för en sådan fin och förnämlig ung dam att vara i förlägenhet.

— Om jag bara visste en människa, som kunde stå mig till tjänst med en stackars hundralapp! Jag skulle med nöje betala den tillbaka med ränta och räntors ränta, sade fröken en afton som afslutning på underhållningen. Hon satt kvar en liten stund och stirrade tankfull upp i den ljusa sommarhimlen, därpå sade hon vänligt godnatt och försvann med lätta steg in i huset.

Den hederliga brefbärfarfamiljen satt där tyst, en hvar upptagen af sina egna tankar.

— Det är en dum historia, det här! bröt brefbärfaren slutligen tystnaden, tog af sig mössan och kliade sig eftertänksamt i håret. Å ena sidan kunde man ha lust att hjälpa henne, men å andra sidan drar man sig —

— Det var ett sant ord, inföll hustrun. Men det är nog bäst att man låter bli i alla fall. Det är så mycket ondt till här i världen — där vet man hvarken ut eller in.

— Nej, nej, nej! Fröken vet inte hvad ondska är! konstaterade Vilhelm med ett tonfall som om han deklamerade Tegnér.

— Nej, det tror jag inte håller, sade Marias fästman stillsamt, men med öfvertygelse.

— Det vill jag långt ifrån ha sagdt, försvarade sig modern. Men å andra sidan får jag då säga att jag ännu inte har fått ett öre i hyra. Jag hade tänkt att sätta upp en ny linneväf åt Maria och för det ändamålet hade jag just räknat med hyran. Nå, det är ju icke mer brådtom än jag kan vänta — men att lägga ut en hel hundralapp till på köpet, nej, det kan ingen mänska ta på sitt samvete.

— Nej, det kan ingen mänska ta på sitt samvete, upprepade äkta mannen bekräftande.

— Det är ju inte håller småsummor det rör sig om, sade Maria. —

Efter den kvällen vek den lugna och glädtiga stämningen från den fridfulla familjekretsen och gaf rum åt en pinande, enerverande oro. De gingo alla och väntade på frökens rek.

En vacker dag kom det också ett bref. Det var gömdt i ett lilafärgadt litet kuvert och doftade starkt af parfym. Ett rek var det visserligen inte, men fröken smålog icke desto mindre belåtet, då hon läste det, och sade med ett hjärtligt tonfall i rösten: — Ja, kära vänner, i morgon kommer äntligen det dumma brevet, som jag har gått och väntat på så länge. Men därmed är det också slut med den sköna vistelsen här för denna gången — i öfvermorgon måste jag lämna er.

Det lät som om hon sväljde en snyftning.

— Men nu skall jag också vara riktigt förnuftig och sparsam, fortfor hon. Om jag skickar iväg kofferten som fraktgods idag, så sparar jag en hel massa i frakt och har den lika fort ändå, när jag kommer fram.

Hon smålog skälmskt, medan Wilhelm med sorgsen uppsyn hjälpte att bära ut kofferten på handkärran, på hvilken stationskarlen forslade den till tåget igen, samma väg som han för en månad sedan hade transporterat den i omvänd riktning från stationen till brefbärfarens.

Den unga damen kände sig trött af att packa och beslöt att ta sig en en liten aftonpromenad. I morgon, den sista kvällen, kunden hon ju ändå icke gå ut; den kvällen ville hon vara samman med sitt snälla värdfolk — sade hon.

Månen sken öfver ångar och fält och öfver byvägen, vid hvilken brefbärfarfamiljen satt utanför stugan och väntade på fröken Charlotte.

— Hon blir länge borta, suckade Vilhelm.

— Hon har väl tittat in på Järnvägshotellet en stund, menade modern.

Månen steg allt högre, utan att fröken Charlotte hördes af.

— Hon tar sig väl en ordentlig mänskenspromenad, sade läraren. Låt oss göra detsamma! föreslog han Maria och vek strax därpå med sin fästmo af på en gångstig mellan rågfälten.

Då de efter en halitimmars tid återvände, kom Vilhelm just störtande från motsatta hållet, med andan i halsen.

— Hon har rest! stönade han och sjönk ner på en stol.

— Rest? ropade läraren och förde jämrande bägge händerna genom håret. Maria började gråta aldeles häjdlöst och kunde icke få ett enda ord öfver läpparna.

Brefbärfaren och hans hustru sutto aldeles tysta och stirrade framför sig.

— Gråt inte, Maria! sade fästmannen efter en stund. Du har ju ingenting att gråta för.

— Ack, du vet inte, du! snyftade Maria. Jag har ju lånat henne den där hundralappen —

— Du också?! skrek fästmannen. Jag är ju så olycklig, därför att jag har gjort det.

INSPEKTION AF DEN NYA, PROVISORISKA BANDELEN KARUNGI—HAPARANDA. Landshöfd. Murray, Generaldir. Granholm och höjre järnvägsfunktionärer framför stadshotellet i Haparanda.

DEN NYA LIFRÄDDNINGSMOTORBÅTEN "VICTOR HELLSTRÖM".
Mellerst: DEN NYA STATIONEN I HAPARANDA.
Foto. Borg-Mesch, Kiruna.

— Nej, så ta mig tusan, om jag har hört på maken, mumlade fadren. Jag har ju också lånat henne den där.

— Och du, Vilhelm? frågade modren hest.

— Naturligtvis, jag också! genmålde Vilhelm lågt och såg drömmande upp i månen.

— Det är som jag säger, morsan är den enda förnuftiga af oss allihop, sade brefbäraren och gaf sin hustru en förtroendefull blick.

— Jag har lånat henne en hundralapp, jag också, sade modren med själföfvinnelse.

Då ryckte de till, allihop.

— Femhundra! Konstaterade läraren och förrådde därmed att matematik var hans hufvudämne.

— Och hyran för en månad till på köpet! suckade modren vemodigt.

— Tusan också! röt brefbäraren. Om man ändå visste, hvar hon kom ifrån!

— Jag tycker, det vore bättre, om vi visste, hvart hon har rest! sade modren sträit och reste sig för att gå och stänga trädgårdsgrinden. Det var också på tiden, ty Rönnebärga by låg redan och sof den oskyldiges sömn i den mänskensljusa sommarnatten.

INNEHÅLL: Provinsallikare Nils Englund (biografi och helsidesporträtt). — Prins Ewens 50-årsdag. — Stadsministern mottager en fredsdeputation. — Flygolycka i Karlskrona. — Ölandsdramat. — Världskriget. — Bilder till dagskrönikar. — Veckans porträttgalleri. — Hundralappen. Ber. af Alice Berend.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.